

Sygn. akt IV U 1012/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 grudnia 2014r. w S.

odwołania E. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 lipca 2013 r. Nr (...)

w sprawie E. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala E. G. prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 10 kwietnia 2013r.

Sygn. akt IV U 1012/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia (...). organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej E. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że ubezpieczona jest zdolna do pracy.

Od decyzji tej odwołanie wniosła ubezpieczona E. G. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty. W uzasadnieniu odwołania podniosła, iż schorzenia, na które cierpi nie pozwalają jej na wykonywanie pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł te same argumenty co w uzasadnieniu decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Ubezpieczona E. G. urodzona (...) w dniu 18.04.2013r. wystąpiła z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia. Po przeprowadzeniu badania lekarskiego Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczona jest niezdolna do pracy do 31.05.2016r. Komisja Lekarska ZUS po

stwierdzeniu u wnioskodawczyni stanu po endoprotezoplastyce stawu biodrowego lewego, astmy oskrzelowej, zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych kręgosłupa szyjnego uznała ją za zdolną do pracy. Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: ortopedy M. W. (1), neurologa J. S. i pulmonologa M. W. (2). Biegli w swojej opinii (k. 24-25, 39) stwierdzili u ubezpieczonej stan po całkowitej alloplastyce realloplastyce stawu biodrowego lewego z przewlekłym zespołem bólowym, ograniczeniem ruchomości i skróceniem kończyny dolnej, chondropatię stawu kolanowego prawego, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z przewlekłym zespołem bólowym, astmę oskrzelową lub (...). Schorzenia te, zdaniem biegłych, powodują częściową niezdolność do pracy na okres od 10.04.2013r. do 31.05.2016r.. Ponadto Sąd dopuścił, na wniosek organu rentowego, dowód z opinii biegłych ortopedy K. K. i neurologa E. K.. Biegli w swojej opinii (k. 49-50), poza schorzeniami wymienionymi w poprzedniej opinii, stwierdzili u ubezpieczonej migrację trzpienia endoprotezy i skrócenie długości lewej kończyny dolnej o 3 cm. Schorzenia te, zdaniem biegłych, powodują częściową trwałą niezdolność do pracy od 10.04.2013r.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie wskazuje, że ubezpieczona spełnia wszystkie warunki zawarte w tym przepisie. Odnosnie warunku niezdolności do pracy Sąd podzielił opinię biegłych, a w zakresie stałości uszczerbku opinię ortopedy K. K. i neurologa E. K., ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Sąd podzielił wnioski płynące z wyżej omówionych opinii biegłych. Przy ocenie opinii wydanych w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii ortopedy K. K. i neurologa E. K., którzy uznali, że E. G. jest osobą częściowo niezdolną do pracy na stałe. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawczyni.

W ocenie Sądu wnioski zawarte w opinii biegłych są prawidłowe i logicznie uzasadnione. Opinie te są zupełne, jasne, zaś zawarte w nich stwierdzenia są kategoryczne. Biegli w sposób wyczerpujący i skrupulatny dokonali oceny stanu zdrowia opiniowanej, zaś wynikające z przeprowadzonych badań przedmiotowych i podmiotowych wnioski mają walor dowodowy. Podnieść należy, iż przy ocenie opinii biegłych lekarzy sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13 października 1987 r., II URN 228/87, (...)). Biegli zasadnie wskazali, że stan zdrowia E. G. kwalifikuje ją do osób częściowo niezdolnych do pracy. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych "niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu". Jednocześnie w art. 12 ust. 3 ustawy wskazano, iż "częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji". Ubezpieczona nie posiada kwalifikacji do wykonywania zawodu. Ma wykształcenie podstawowe. Może wykonywać jedynie prace

fizyczne. Ostatnio pracowała jako pomoc introligatora. Praca ta wiązała się ze staniem, chodzeniem, dźwiganiem ciężkich paczek papieru. W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczona znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy fizycznej. Biegli podkreślili, że przeciwwskazana jest praca wymagająca dźwigania, długiego stania, praca w pozycjach wymuszonych, a krótkie okresy odpoczynku, czy skrócenia czasu pracy nie są wystarczające (k.39). Pełnomocnik ZUS na rozprawie w dniu 17.12.2014r. nie kwestionował opinii biegłych ortopedy K. K. i neurologa E. K..

Ubezpieczona spełnia także pozostałe warunki zawarte w art. 57 cytowanej ustawy. Niezdolność do pracy powstała w okresie zatrudnienia, a przed jej powstaniem ubezpieczona wykazała ponad 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.